REJESTR DOTYCZY:

JABŁOŃSKI, Tadeusz

z d. .....

s/c ..... i .....

z d. .....

ur. ..... w .....

kraj: .....

zm. 2.09.1957 w Warszawa

kraj: Polska

pochowany .....

Nr. rejestracyjny

.....

Dane personalne

Kurier wywiadu Komendy ~~Głównej AK.~~ Oddział Kultury i Prasy ~~II Korpusu.~~ Virtuti Militari V klasy

Źródła i bibliografia

Dziennik Polski 27.08.1992 - wspomnienie 2.09.1987

D.P. 27.8.92.

Tadeusz Jabłoński

2 września upływa 35 lat od tragicznej śmierci legendarnego kuriera wywiadu Komendy Głównej AK w Warszawie — por. Tadeusza Jabłońskiego, ps. „Jan" i „Jean". Przed 1939 r. był on studentem wydziału prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Był pływakiem wyczynowym i trenerem pływackim WKS „Legia" w Warszawie.

Tadeusz Jabłoński brał udział w wojnie 1939 r. Od grudnia 1940 r. przydzielony do Oddziału II w Warszawie, na przełomie lat 1941/42 przez szefa Oddziału majora „Dzięcioła" odkomenderowany do Komórki „666", która pokrywała drogę przerzutową przez Niemcy do Paryża i dalej, poza tereny okupacji niemieckiej. Drogę tę odbył 56 razy, czasem jako urzędnik wschodniego węzła kolei niemieckich, częściej jako gestapowiec Robert Winter. Nierzadko był używany do przecierania nowych szlaków kurierskich lub do wypróbowania nowo wprowadzonych dokumentów podróży.

W 1942 r. przez sześć miesięcy pełnił obowiązki kierownika punktu łączności „Janka" w Paryżu. Nawiązał łączność z francuskim ruchem oporu „Ceux de la Resistance" oraz emigrantami hiszpańskimi w Belgii i Francji, wśród których zorganizował punkty kontaktowe i informacyjne.

W 1944 r. eskortował w drodze z Warszawy do Paryża emisariusza Rządu RP Jerzego Lerskiego ps. „Jur".

W Powstaniu Warszawskim walczył w Okręgu Warszawa, Region IV 1 Baon Szturmowy „Rum". Został ranny 16 września 1944 r.

Przebywał w obozach jeńców: Altengrabow, Sandbostel, Lubeka.

Po uwolnieniu przez wojska brytyjskie przydzielony do Ekspozytury Oddziału Personalnego Sztabu Naczelnego Wodza w Paryżu.

Od 31 maja 1946 w Oddziale Kultury i Prasy II Korpusu we Włoszech.

Jako oficer transportowy dowodził kolumną samochodową,

która nielegalnie przewiozła z Ankony do Brukseli sprzęt i urządzenia „Orła Białego".

Zdemobilizowany w Wielkiej Brytanii w roku 1948 „powraca" do kraju. Uwięziony przez UB wiele lat przebywa w więzieniu.

W kilka miesięcy po wyjściu na wolność 2 września 1957 roku na pustej ulicy w Warszawie został zabity przez samochód ciężarowy.

Odznaczony Krzyżem VM V Klasy.

Cześć Jego pamięci.

M. K. Rospędzihowska

DP 2.09.1987

Tadeusz Jabłoński

2 września upływa 30 lat od tragicznej śmierci legendarnego kuriera wywiadu Komendy Głównej AK w Warszawie — por. Tadeusza Jabłońskiego, ps. „Jan" i „Jean". Przed 1939 r. był on studentem wydziału prawa Uniwersytetu Warszawskiego. Był pływakiem wyczynowym i trenerem pływackim W.K.S. „Legia" w Warszawie.

Brał udział w wojnie 1939 r. Od grudnia 1940 r. przydzielony do Oddziału II w Warszawie na przełomie lat 1941/42 przez szefa oddziału majora „Dzięcioła" odkomenderowany do Komórki „666", która pokrywała drogę przerzutową przez Niemcy do Paryża i dalej, poza tereny okupacji niemieckiej. Drogę tę odbył 56 razy, czasem jako urzędnik wschodniego węzła kolei niemieckich, częściej jako gestapowiec Robert Winter. Nierzadko był używany do przecierania nowych szlaków kurierskich, lub do wypróbowania nowowprowadzonych dokumentów podróży.

W 1942 r. przez sześć miesięcy pełnił obowiązki kierownika punktu łączności „Janka" w Paryżu. Nawiązał łączność z francuskim ruchem oporu „Ceux de la Résistance" oraz emigrantami hiszpańskimi w Belgii i Francji, wśród których zorganizował punkty kontaktowe i informacyjne.

W 1944 r. eskortował w drodze z Warszawy do Paryża emisariusza Rządu RP Jerzego Lerskiego ps. „Jur".

W Powstaniu Warszawskim walczył w Okręgu Warszawa. Region IV 1 Baon Szturmowy „Rum". Został ranny 16 września 1944 r. Przebywał w obozach jeńców: Altengrabow, Sandbostel, Lubeka. Po uwolnieniu przez wojska brytyjskie przydzielony do Ekspozytury Oddziału Personalnego Sztabu Naczelnego Wodza w Paryżu. Od 31 maja 1946 w Oddziale Kultury i Prasy II Korpusu we Włoszech.

Jako oficer transportowy dowodził kolumną samochodową, która nielegalnie przewiozła z Ankony do Brukseli sprzęt i urządzenia „Orła Białego".

Zdemobilizowany w Wielkiej Brytanii nie mógł się pogodzić z warunkami życia i w roku 1948 powrócił do Kraju. Uwięziony przez UB wiele lat przebywał w więzieniu. W kilka miesięcy po wyjściu na wolność 2 września 1957 na pustej ulicy w Warszawie został zabity przez samochód ciężarowy. Cześć Jego Pamięci.